

ὧν τρεῖς εἰσὶν ἀχρονολόγητοι: ἡ κυροῦσα τὰ σταυροπηγιακὰ δίκαια τῆς ἐν Θεσσαλονίκη μονῆς τῶν Βλατέων, ἡ κυροῦσα τὰ αὐτὰ τῆς ἐν Χίῳ μονῆς τῶν Μουνδῶν, καὶ ἡ ἀναιροῦσα τὰ τῆς ἐν Χίῳ μονῆς Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου· τῷ 1692 κατὰ ἰούνιον ἐπέκύρωσε τὰ δίκαια τῆς ἐν Βερροία μονῆς τοῦ Προδρόμου· τὸν φεβρουάριον τοῦ 1696 ἀνηγόρευσε σταυροπηγιακὴν τὴν ἐν Σάμφ μονὴν τῆς τιμίας Ζώνης· τὸν αὐγούστον τοῦ 1698 ἐκύρωσε τὰ δίκαια τῆς παρὰ τὰς Σέρρας μονῆς τοῦ Προδρόμου, διὰ νεωτέρου γράμματος ἀπὸ νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὀρίσας ὅπως οἱ μὲν ἐν αὐτῇ ἱερουργοῦντες μνημονεύωσι τοῦ ὀνόματος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, οἱ δὲ ἐν τοῖς μετοχίοις αὐτῆς τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως· τρεῖς ἀποφάσεις κυροῦσι κατὰ τὸ ἔτος 1699 σταυροπηγιακὰ δίκαια μονῶν: κατὰ μᾶιον τῆς τοῦ Βερνικόβου μεταξύ Λοιδωρικού καὶ Ναυπάκτου, κατὰ ἰούλιον πασῶν τῶν ἐν Πάρῳ καὶ Νάξῳ μονῶν, καὶ κατὰ Σεπτέμβριον τῆς ἐν Φιλιππουπόλει τοῦ Βατζικόβου· κατὰ τὸ ἔτος 1700 πέντε ἀποφάσεις ἐμπεδοῦσι παρόμοια δίκαια: τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1700 τὰ τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου· τὸν ἀπρίλιον τὰ τῆς ἐν Σαντορίνῃ γυναικείας μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου· τὸν μᾶιον τὰ τῆς μονῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Θήβαις· σύγχρονος περὶ τῆς μονῆς Ἀμασγοῦ ἐν Κύπρῳ, ὅτι ἀνήκει τῇ μητροπόλει Νεμεσοῦ καὶ Κιτίου· τὸν ἰούλιον τοῦ 1700 τὰ δίκαια τῆς ἐν Δράμα μονῆς Κοσινίτζας· τέσσαρες ἀποφάσεις καὶ κατὰ τοῦ 1701 κυροῦσι τοιαῦτα δίκαια: δύο κατὰ Ἰανουάριον τὰ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἐν Θεσσαλονίκη, καὶ τὰ τῆς Θεοτόκου Φανερωμένης ἐν Κορίνθῳ· τὸν ἰούνιον τὰ τῆς μονῆς Περιστερεῶτα ἐν Τραπεζοῦντι· κατὰ τὸν αὐγούστον τὰ τῆς ἐν Πάτραις μονῆς Ἀναλήψεως. Κατὰ τὸν ἰα-

